

sramen način blati velezasluznega veleč. zavškega g. dekana, da se baje premalo briga za narodne reči in ob enem napada tudi občesposlovanega završkega poštarja g. Vezovnika, ki ga hoče smešiti s tem, da ga vedno imenuje „Vaterl“. Oba omenjena gospoda sta tako značajna in ugledna moža, da se le tisti vselej umaže, ki se ju drzne obrekovati. Sicer pa tu povemo našim čitateljem, da dopisnik v celjsko žabo, mladi žegunani gospodek, bo sam v resnici skoro postal pravcati Vaterl, kakor kažejo poročila o neki njegovi znanki.

Hajdina pri Ptuju. Okr. zastop je lansko leto ob cesti iz Brega v Hajdino nasadil sadna drevesa s tem plemenitim namenom, da kmetje posnemajo in veselje dobijo do sadjereje. Ali čujte, ta dober namen klerikalnim, neizkušeni in škodoželjnim tepcem ni po volji in v svoji hudobiji so 31 dreves uničili. Tako obnašanje kaže, da so tisti skrajno surovi in neotesani ljudje v sramoto za hajdinsko faro. Ali vas temu uči vera, ali vas to uče vaši politični shodi, ali vas to uči vaš miroljubni župnik? Komu bi se posrečilo poizvedeti za te hudobneže, naj pismeno ali ustmeno naznani okr. zastopu, orožnikom ali sodnjim in dobil bode po obravnavi denarno plačo od okr. zastopa.

Interpelacija zaradi žalske pivovarne. Poslanec dr. Pommer in sodrugi je v drž. zboru stavil vprašanje na vlado zaradi pretečega banckerota (pogina) slovenskih pivovarn v Laškem trgu. Vprašal je, ali visoka vlada o vsem tem vé, in ako vé, zakaj dozdaj ni preiskala te krivične razmere in ali bo prave krivce kaznovala?

Podla nesramnost Fihposa. V zadnjem času smo v Fihposu večkrat brali, da „Štajerc“ podpira ideje in vero protestantov. To podlo in nizkotno obrekovanje kar najostreje odvrčamo. Naj bo vam rečeno, da mi v nikaki zvezi nismo s tistim gibanjem. S takimi sredstvi hočejo nasprotniki „Štajercu“ škodovati. O te podle duše!

V Ormož. Že v zadnji številki smo ožigosali nesramno zahtevanje slovenskega uradovanja, ali ravno zdaj zopet čujemo, da se je na predlog dr. Omuleca iz Ormoža in dež. poslanca Kočevarja iz Središča dne 8. febr. sklical v šolo v Hardeku shod, na katerem se je sklenilo samo slovensko uradovanje ter naj se vsak nemški uradni dopis vrne z opombo: nerazumljivo, nazaj! Mi se le čudimo, kako so prvaški voditelji predrzni in kako znajo slepariti svoje vollice. Kočevar na pr. ima na kuvertih samo nemške napise, dr. Omulec si je pred kratkim naročil vizitnice s samo nemškim napisom: „Rechtsanwalt“, slovenskega kmeta pa ti ljudje šuntajo, naj v njegovo škodo zahteva samo slovensko uradovanje. Povdarjamo tu: v njegovo škodo, kajti od vseh krajev se po pravici kmetje pritožujejo, kako se jih zdaj nemški kupec izogiblje, odkar so prvaški dohtarji in farji zanetili narodni prepri! To nam je tudi povedala ravno zadnjo nedeljo zanesljiva oseba o prvaškem ljutomerskem narodnem trgovcu, da ne more svojega vina več prodati nemškim kupcem, ker se ga izogibljejo. Premisli to le prav dobro, kmet, obrtnik in delavec, da bo treba enkrat več uradnikov povsod, če bi se ustreglo prvaški zahtevi o slovenskem uradovanju, kajti zraven nemških uradnikov bo treba tudi takih, ki so zmogni obeh jezikov in plačati jih boš moral, ljubi kmet, obrtnik in delavec, samo ti! Za tvojo kožo se gre, za tvojo kožo pijeta far in prvaški dohtar likof, vse polno novih uradnikov se mora nastaviti pri oblastvih in ti, ki imaš že itak veliko davka plačevati, boš moral v prihodnje plačevati prvaško šuntarijo, da se boš jokal. Prvaški dohtarji hočejo s tem na lahek način preskrbeti svoje sinove. Ali ti je to po volji? Pokaži farju in prvaškemu dohtarju hrbet, ti za te nimajo srca, za tiste si ti le molzna krava in ti ne boš tako dolgo srečen, dokler se pušiš voditi od farjev in prvaških dohtarjev. Kmetje in obrtniki, bodite previdni in držite se našega svetovanja, dokler je še čas!

Prvaki in klerikalci izzivajo. K zabitim občinam je pristopila tudi občina Cerkevnyak v Št. lenartskem okraju v Slov. gor. ter je kakor prava markovca po izgledu kranjskih prismojencev odločila, da bo v zanaprej le slovenski uradovala. Smo radovedni, ali bodo cerkevnyjski klerikalci tudi takrat odbili nemški dopis,

kadar se jim dopslje zopet podpora iz davčnega nemškega žepa! Vsako leto žrtvujejo Nemci veliko v podporo spodnještajerskih siromakov in zato klerikalci in prvaki svoje dohtarje le žalijo in izzivajo. Zato imenujemo mi vaše prvaško in klerikalno obnašanje proti nemški in nemškomišleči stranki čisto nepošteno in nesramno. Spomnite se le, kako je bilo po potresu v Ljubljano, kdo je dal največ ponesrečenemu slovenskemu ljudstvu? Nemeč! In kadar toča pobije kmetu na njivi, ali požar mu vse uniči, kdo zopet pomaga slovenskemu kmetu? Zopet večinoma zaničevani Nemeč! Da, Nemeč in nemškomišleči pošteniak se ima usmiljeno srce do svojega bližnjega, on ž njim želi živeti vselej in povsod v prijateljstvu in sporazumljenju, ker smo gospodarski drug od drugega odvisni. Zapomnite si prav dobro, vi od prvaških dohtarjev in od farjev zaslepljeni kmetje, da od svojega sovraštva do druge narodnosti imate najmanj koristi, pač pa veliko škode, premislite to le dobro, kadar vam bodo zopet vsiljevali, naj se samo slovenski uraduje.

„Slovenske Pravice“. Zdaj so celjski prvaški dohtarji vendar iztuhtali tisto čudotvorno mazilo, s katerim bodo reševali spodnještajerske kmete iz njih siromaštva! Celjska žaba je za kmeta draga arcinja, to so ti dohtarji sami spoznali, torej predpišemo in napišemo „dobremu našemu kmetu“ cenejše zdravilo. „Slovenske Pravice“ K 1.60 — so si mislili. Mi pa nečemo tu izgubljavati veliko časa in veliko besed ter prerokujemo, da tako novi kranjski pankrt kakor „Slovenske Pravice“ prvaških dohtarjev bodo kmalu zaspali za duševno in denarno jetiko. Za taki švindal naše napredno ljudstvo ne gre na limanice. Prvaški dohtar nikdar ni imel srca za slovensko ljudstvo in ga tudi ne bo imel.

Hofrat dr. Ploj — rešen. Dne 5. t. m. se je peljal hofrat dr. Ploj iz Župečje vasi in zlo mek si ga ve, kako je to prišlo, da je kočijaš docela negalantno zvrnil našega „ljubega prijatelja“ v mlako, ki je 1 m globoka. In ako bi ne bila šla slučajno mimo neka Štajerčijanka ter ne upila na pomoč, bili bi kočijaš, hofrat in konj ob življenje. Bože mili, v kaki nevarnosti je tu bila slovenska zemlja, ko bi bila ta hofratska zvezda ugasnila tam — v tisti mlaki! Kaj pa je tam le delal naš „ljubi prijatelj“? Ali tam zboruje drž. zbor? Ali je tam „gimpelne“ lovil?

Zbankrotirana slovenska pivovarna. Žalska delniška pivovarna je požrla že veliko denarja, ne pozna pa se prav nič, da uspeva, nasprotno, ona se bliža žalostnemu koncu kakor vsa slovenska narodna podjetja. Zdaj je moralo zopet šest glavnih delničarjev plačati po 45.000 K, najbrže vse to izgine zopet brez sledi v neozdravljivem narodnem želodcu. Župan Hribar, Eberl in Vodnik iz Ljubljane, župan Roš iz Hrastnika, Roblek in Šimon Kuketz iz Žalca in celjski prvaški odvetniki dr. Dečko, dr. Serbec in dr. Karlovšek so plačali vsak po 45.000 K, ljubljanska kreditna banka je dala 100.000 K, celjska posojilnica je dala 80.000 K in 20.000 žalska posojilnica. Najhuje je prizadet prvi lastnik pivovarne, Kuketz, ki je baje zraven prišel že ob 153.000 K.

Redka slavnost. V župniji Gornja Sv. Kungota je dne 2. svečana t. l. obhajal Jernej Cilenšek s svojo ženo Marjeto, zdrav in vesel, demantno poroko.

Kap je zadelo posestnika Jurija Belaka iz Dramelj, ko se je šel v gostilno okrepčat. Zapustil je 5 nedoraslih otrok, ki so tem bolj pomilovanja vredne sirote, ker jim je pred par leti tudi mati umrla.

Samomor. V Celju se je ustrelil branjevec Bračič iz Konjic.

Posledice žganja. Prevžitkar Videc s Svetine se je tako navlekel hudičeve kapljice, da je zabredel v ledeno vodo in se tako premrazil in potolkel, da je par dni na to umrl.

Upravna Pesnice. Nemški poslanec Wastian se je v drž. zboru s pravo vneto zavzel za reguliranje Pesnice in odgovorilo se mu je, da je zadeva v ministerstvu odobrena ter da bo zdaj štajerski dež. odbor kmalu vse potrebno ukrenil, da bo Pesnica upravljana. To bi imela biti pravzaprav skrb hofrata dr. Ploja; toda tisti namesto, da na Dunaju v drž. zboru zastopa in

terese svojih volilcev, rajši se vozi po spodnještajerskih farovžih ter pri župnikih išče „pona Ktrebne“ informacije. Kmeta pa nikdar ne prašamša za njegove želje. Pač prvaški dohtar!

V Ljutomer. Žegnani nezadovoljnej. Nekaj ve O. Š. iz Ljutomera, katerega pa mi prav dobro poznamo, ker je prej blizo Ptuja služboval, se Korc je v zadnji številki Fihposa tako razkačil nadkavljačo pohvalo, ki je bila namenjena ljutomerske p duhovščini, da se kar od jeze peni. Mi samotni u tu omenjamo, da tista pohvala ni bila njemaspra namenjena, temveč le tamošnjim miroljubnim goznan spodom. Prav dobro vemo, da, ako bi bili velet, tvoj gospod tehant vedeli, da ti kaj pišeš v Fihpos, bi ti bili gotovo pero iztrgali iz rok. Zapomni si, da se tvoje komande ne bomo držali, kdaj imamo koga pohvaliti ali pokrtačiselo. Črez slabo duhovščino bomo vselej na stražilko. Mi se le čudimo, da se ravno ti pečaš s takezim nepotrebnim poslom, ko vendar znamo, da je vres Ljutomeru in okolici veliko šol in veliko cerkredvenih opravil. Dobro bi bilo, ako bi g. tehantzastemu gospodu dali malo več dela in mu daljša lačsovrastvo do svojega bližnjega prepovedali.

Samomor je poskusil Fr. Valenko, kočar v leti Stojncah pri Ptuju. Pred kratkim si je kupil drove večje posestvo, katerega pa ni mogel plačati vse Alkohol in denarne zadrege so ga najbrže gnal pe k obupnemu dejanju, z nožem se je bodel v pot prsa ter se nevarno ranil. Prepeljali so ga v kaku ptujsko bolnišnico.

Konkurz. Jožef Werčko, trgovec v Makolah po okraj Slov. Bistrica, je napovedal konkurz za Okrožno sodišče v Mariboru je ustanovilo okraisk sodnika v Slov. Bistrici konkurznm komisarjem de odvetnika dr. Lemeža pa začasnim upraviteljem us mase. Zopet ena tako zvana prvaška narodn trgovina je fuč! To so sadovi gesla: Svoji i ne svojim!

Tiskovna pravda. Dne 26. m. m. se je v sr šila v uredniških prostorih celjske „Domovina“ p in v zasebnem stanovanju odgovornega urednika p Spindlerja preiskava zaradi zazaljenja časti p proti dež. svetniku g. Doxatu v Ljutomeru. Čudno so nam zdi, da drž. oblast ne bran M bolje ugleda in časti drž. uradnikov, saj to n le prvi slučaj, ko je „Domovina“ brez vzroka in tu neopravičeno napadla sodnijskega uradnika — li spomnimo se le enako neopravičenega napad v na g. Salmiča.

Župnik — pretepač. Prav blizo Ptuja j štisti farovž in tisti gospod, ki je pred par dnevti n blikovo žilo pretepel neko deklino, ko je l n njemu prišla po ubožno spročevalo. Dekle im n seveda že 4 nezakonske otroke in mi je nika ne hvalimo, ali živina pa tudi ni, da bi se j v \$ surovo pretevalo z žilo. Cirkovski g. župnik n n nkar ne mislite, da to zadeva Vas!

Koroške vesti.

Slavno uredništvo! Sklicujoč se na § 19 v tisk. zak. z dne 17. dec. 1862. dež. zak. št. 6 ex 1863 zahtevam z ozirom na dopis, objavljen pod zaglavjem: Jaz sem gospod v Djekšah in v Kneži — „opomba uredništva“ v 2 št. z dne 21. jan. 1906 Vašega lista, da sprejmete v za konitem roku na istem mestu in z istimi člami nastopni popravek:

1. Ni res, da meni pivo, vino in žganje ugajalo, ker sem bil bolan; res je, da sem pogreto pivo pil, in če sem zdrav, pijače tudi mešam.

2. Ni res, da žalostno priznam, da nimam pravice brnje pobirati; res je, da za brnjo maram.

3. Ni res, da sem pri gostiji od ukradenih drv govoril in dva gosta obdolževal; res pa je, da omenjena dva gosta pri gostiji nista ničes zaopraviti imela.

4. Ni res, da ni treba, da Vam to takra — bolani župnik potrdi, da sta se kmeta izgovarjala, kaj je umevno; res pa je, da je treb Vam to potrditi, da sta kradla, se izgovarjal in prosila, naj njima odpustim.

Djekše dne 2. svečna 1906.

Dragotin Hraha
župnik.

Op. ur. To je tako klaverni popravek koroškega žeganega gospoda, da Bog pomagaj G. župnik bi lahko kar odkritosrčno priznal „Vince“ mam rad, pijem ga rad.

Cerkev zgorela. Sloveča cerkev v Milstattu na Koroskem je popolnoma zgorela z dragocenimi maslini oblačili, zlatim in srebrnim cerkvenim orodjem, slikami in ostanki svetnikov. Škoda je velikanska.

Pazite na otroke! V Bli pri Šmohorju na Koroskem se je nasadil neki 10letni deček na kavlje, ki so bili nazaj zakravljeni in s katerimi se puli seno. Kavlji so se mu zasadili v čreva in mu jih zaradi zakravljenosti ni bilo mogoče spraviti iz njega, vsled česar je po peturnih neznanjskih bolečinah nesrečni otrok umrl.

Razne stvari.

Spomnite se ptičkov — pevcev! Kako veselo je v spomladi in po leti v božji naravi, ko vse žvrgoli po gozdu in njivah; ali zdaj po zimi je za ptičke hudo, lačni so in ni jim za veselo petje. Po gmičju skačejo in s svojimi drobnimi črnimi očesi iščejo drobtinc hrane — zastoj! Saeg je vse pokrtil in uboge živalice so lačne, hudo lačne. Tu naj se človek obmehča in naj je ptičkom za njih veselo spomladno in poletno petje s tem hvaležen, da jim vrže kaj drobtinc, da se okrepeča nežni ptiček-pevec. Pred vsem pa naj se otroci navadijo ljubiti ptičke-pevce; v šoli so tisti učenci, ki kaj drobtinc potrosijo potoma za tičke in za nje tudi doma skrbé, navadno tudi najpridnejši šolarji in kadar odrastejo, tudi vrli ljudje. Kadar pride spomlad, potem vam ptički po gozdu, njivah in livadah zažvrgolijo veselo pesmico za zahvalo. Naša najiskrenejša prošnja bi bila, ako stariši in učitelji delujejo pri otrokih na to, da se tisti učijo usmiljenja do ljudi z usmiljenjem do živali.

Princesinja Anica. Tako se je imenovala neka ženska v nekem muzeju v Ženevi. Ta djevojka — brez rok in nog — ali z vročim srcem se je zaljubila v nekega mladega Nemca, po imenu Jožefa Starker. Ženil si je odnesel nevesto na rokah v cerkev ter jo je tudi med poroko imel v naročju.

Okradel poštni urad. V Drevohosticah na Moravskem je neki Sopek, ki je bil pred par leti pri poštnem uradu uslužben, ogoljufal poštno hranilnico za 85.000 K. Priskrbel si je tuj potni list in je, preden so ga zasačili, srečno ubežal v blaženo Ameriko.

Čudak. V Berolina živi neki čuden visokošolec iz Valparajza, ki po ulicah mladim dekletom odrezuje kite. Zdjaj so ga prijeli in odvedli na policijski urad. V njegovem stanovanju so našli 31 kit in veliko ženskih kodrov.

Deček izgubljen in najden. L. 1901 je čudna vest vznemirila vse časnike, da je izginil deček Štefan Scepšan, ki sta ga vzela zakonska Mayer, bivajoča v Zeltu na Ibsi na Zg. Avstrijskem za svojočca. Marsikaj se je ugibalo, kam da je izginil, nekateri so pripovedali, da je pre zaprt v nekem samostanu. Še-le zdaj je prišlo vse na dan. V 14 letnega dečka, ki je bil jako razvit, se je zatelebila neka učiteljica Miroslava Bühl ter ga delj časa pri sebi skrivala in zlorabila. Ko se je pa zbala, da jo zalotijo, je dečka rez poslala v duhovne zavode v Belgiji, Rimu in Carigradu ter zanj tudi plačevala. Pred nekolika dnevi so našli zdaj 19 letnega mladčeka pri učiteljicini sestri v Lihtenšteinski kneževini, kjer se je skrival pod tujim imenom. Njegov kranjski oče si ga je odpeljal na svoj dom, zaljubljena učiteljica pa se bo morala zagovarjati pred sodnijo.

Mozato dekletce. Na neki železnični progi blizu New-Yorka v Sev. Ameriki se je pred kratkim proti večeru iz velikega hriba tik železnice odtrgala skala ter zasula železniško progo. Devetletno dekletce železniškega čuvaja, ki je ležal hudo bolan v sobici, je takoj prižgalo rdečo luč ter obesilo na progi v znamenje bližajočemu vlaku, da naj se temu kraju ne bliža, samo pa je z lučjo hitelo 1/3 ure daleč naproti brzovlaku, da strojevodjo obvesti o nesreči in tako je rešilo življenje veliko ljudem. Ti so ji zdaj zato podarili v dar 100.000 dolarjev.

Ponesrečeni otroci v cerkvi. Na Svečnico je bila na Dunaju v attlerchenfeldski cerkvi pridiga za otroke. Naenkrat je nekdo zavpil: „Gori!“ Otroci so vsi zbegani hiteli k vratom, ali le ona postranska vrata so bila odprta. Najhujše so se obnašali nekateri odrasli ljudje, ki so preko otrok hoteli biti prvi na ulici in tako

se je zgodila velika nesreča. Deček Ludvik Schuster je bil popolnoma pomandran in pohojen. 14 otrok je bilo težko ranjenih in tako zdelanih, da jih še lastni stariši niso mogli spoznati, 21 pa je bilo lahko ranjenih. Nesrečo sta baje povzročila dva zlikovca, ki sta pod korom nataknila na obraz maskare ter nalašč zakričala: „Gori!“

Umor pri Mürzzuschlagu. V zadnji št. smo poročali, da ste dve mladi ženski na poti iz Mürzzuschlaga v Maria-Celji umorili neznano mlado djevojko. Dolgo ju je policija iskala, ali zdaj, po celotredenskem vsestranskem zasledovanju se je zandarjem in dunajskim redarjem posrečilo, najti morilki in ime umorjene ženske. Umorjenka se piše Marija Mayer ter je bila kuharica na Dunaju. Vsi, ki so jo poznali, jo hvaležijo, da je bila pridna in poštena. Morilki sta sestri Frida in Marija Zeller, ki sta bili hotelski sobarici na Dunaju. Umorjena Mayer je imela 10.000 K. premoženja in zavoljo tega denarja je bila umorjena.

Zgorelo je 5. febr. t. m. v francoskem mestu Rennesu v zavetišču za ubožne starce devet oseb, tri ženske so umrle od straha.

Največ grbavih (puklastih) ljudi je na Špan-skem. V okolici Siery Moreny nosi vsak trinajsti človek pošteni pukl (grb.)

Nezaslišana vest. V Mirni na Kranjskem živi neko pošteno dekle, Leopolda Roštan, ki je v soboto poslala v enem ljublj. časniku odprto pismo ljublj. škofu. V tem pismu med drugim beremo: „V nedeljo 4. febr. t. l. sem bila pred deseto mešo v cerkvi na koru. Prišel je tja domači župnik Ant. Kocjančič ter mi glasno, pred vsemi ljudmi — slišalo se je tudi doli v cerkev — velel: „Polda, idi dol, ti nimaš pravice tukaj!“ Prejel me je za ramo, me s silo obrnil ter mi velel, da moram iz cerkve. Jaz sem ponižno odgovorila, da se mi, predno sem prišla v cerkev, ni povedalo, da mi je prepovedan vstop na kor ali v cerkev in nisem hotela zapustiti cerkve. Bog vé, da nisem nič pregrešila; pošteno dekle sem, vso faro kličem za to za pričo. Pozneje je prišel cerkvenik in mi zapretil, da me bo vrgel doli iz kora na cerkvena tla. Jože Smrekar mu je pomagal pretiti, zaklel je: „kručifiks, tisto prokletko poscanko dajte dol v reč, da bo konc!“ Potem me je, majhno starco, zgrabil, me vlekel s kora, pehal s pestmi, suval me z nogami ter tako izsuval iz božjega hrama. Bože moj, sram me je bilo, prezvišeni, jokala sem. Vaši duhovniki to vedo, da je slov. kmet izmučen trpin kateri prenaša vse voljno. In žal, tudi kmetica. Zato tako delajo z ljudmi. Prezv. kuzoškofo, tako je ravnal in ravnati dal duhovnik s slabotno žensko. In tako se jemlje poštememu dekletu čast v kat. cerkvi. Ali veste, prezvišeni, kaj je čast revnega dekleta? Mi to tukaj v izvlečku priobčujemo, da naši somišljeniki spoznajo, da so si v surovosti farji po celem svetu enaki.

Pisma uredništva.

Gosp. F. T. v Sl. Gradu. Za to številko, žali bog, preprosto pride, pa zanesljivo v prih. številki. Veseli nas, da se tako možato držite. — Svoje naročnike prav uljudno prosimo, kadar nam pošiljajo naročnino, naj za gotovo omenijo, ali so stari ali novi naročniki in ako so stari, naj za gotovo napišejo številko, ki je na vsakem tiskanem naslovu. S tem se nam upravniško delo jako olajša. Torej se enkrat vas zato prosimo. — V Hrastnik: Vaš izvrsten dopis priobčimo prihodnjice. — Več dopisnikom: Hvala za Vaš trud, potrpite, pride vse na vrsto! Dopisi brez podpisa romajo navadno v koš! — Sv. Urban pri Ptuj: V zadevi kranjskega „Slov. Štajerca“ in njegove terjatve vam svetujemo to le: Kdor si ga je naročil, tisti ga mora plačati, tisti pa, kateri si ga ni naročil, ni zavezan plačati. Tožiti pa se smé le tam, kjer toženeč stanuje. Torej pozor, vračujte vsiljenega „Slov. pankrta“ odločno nazaj! — V Petrovče-Kaseze. Vaš zadnji dopis, kakor smo se prepričali, je neresničen, zaradi osebnega sovraštva poštene može po časnikih blatiti, ni častno. Odgovor bote slišali v prihod. številki. — Faal. Pisete nam, da se pri vašem poštnem uradu pisma po dva dni zadržujejo. Ako se vam kaj takega znovič zgodi, poročajte nam natančno, ravateljstvo bo že zadevo uredilo. — G. B. v Celju: Nas veseli, da se toli zanimata in trudite za naš list. Hvala vam za vsak dopis in bodite zagotovljeni, da nihče in nikdar ne izve za Vaše ime. Tokrat pa smo morali vaš izvrsten dovtip izpustiti, ker bi ga nasprotniki lahko slabo tolmačili. Pozdrav! — V Stojnce pri Ptuj. O volitvah pride prihodnjice. Pozdrav! — V Sv. Martin pod Vurbergom. Vaš dopis je važen, zato ga priobčujemo, kakor vidite, v tej številki. — Podsedra. Župnik je nam poslal popravek, dopisnika prosimo za

natančno poročilo o zadevi. — Naše cenj. naročnike, ki so zastali z naročnino ali tisto že več let dolgujejo, opozarjamo, naj storé svojo dolžnost, kakor tudi mi svojo dolžnost do naročnikov izvršujemo. — Ako nas kdo pismeno vpraša za svet ter želi odgovor, naj priloži marko, drugače se mu ne more ustreči. — V Store. Pustite bedasto babo, še nerazumljivo sovraži „Štajerca“. Hvala za nove naročnike! — Vsem gg. naročnikom, ki so na novo pristopili in poslali naročnino, pristrčna hvala! Živel!

Loterijske številke.

Trst, dne 3. februarja: 77, 78, 75, 13, 21.
Gradec, dne 10. februarja: 22, 49, 86, 32, 41.

Kateri boleniki rabjo z najboljšim uspehom naravno vracilo, samreč Franc Jožefov grenki vrelec (Bitterquelle)? Vsi tisti, kateri so prisiljeni služiti si svoj kruh bodisi s telesnim, bodisi z duševnim delom in ki občutijo valed teh naporov motenje in prebavljanju, sploh v važnih telesnih organih. Pa tudi tistim ubogim srečnim, kateri so fuživali prebilih ob mizi življenja in katerim grozi debelost se svojimi neznanjsimi občutki, se priporoča za njihovo zapetno zvracitvo kot najboljše in edino uspešno sredstvo Franc Jožefov grenki vrelec.

Zaloga pri V. Schullfink v Ptuj.

Družinski blaginji je posvečena skrb naših gospodin!

Kathreinerjeva Kneippova sladna kava

je edina sladna kava, ki dobiva po Kathreinerjevem načinu posebnega proizvajanja pripremljeni vojni in dobri okus zrnate kave. Njene velike, vobče priznane zdravstvene prednosti so šestokrat poudarjali najodličnejši strokovnjaki znanstva.

Poleg izdatnega prihranka v vsakem gospodinjstvu je vsakdanja uporaba zlasti za mladinno neprecenljive vrednosti!

Poudarjajte pri nakupovanju izrečno ime KATHREINER in zahtevajte le izvirne zavoje z varstveno — znakom »župnik Kneipp«.

Stanovanje

za majhno plačo na mesec, ugodno za čevljarja ali krojača, se dobi pri podpisnem. Ravnotam se sprejme prav priden, zastopni hlapec h konjem, lahko je tudi oženjen. F. Schostertsch, Sv. Vid nize Ptuj.

Trgovski učencec

iz poštene hiše, dobro izšolan, se takoj sprejme v trgovino z mesanim blagom pri Francu Schostertsch, Sv. Vid nize Ptuj.

Deček,

zdrav, čeden, krepek, 7 let star, revnih starišev, bi rad kam šel za rejnca. Plemeniti ljudje, ki bi ga hoteli vzeti za svojega, naj se zglasé pri upravništvu „Štajerca“.

Trgovski učencec

z dobrim šolskim spričevalom, zmoožen nemškega in slovenskega jezika, se takoj sprejme v trgovino Jožefa Winklerja v Slov. Gradu.

Učencec

iz dobre hiše, zvest, nemškega in slovenskega jezika večš, se sprejme pri J. Riegelbauer v Ptuj, trgovina s specerijskim blagom in poljskimi pridelki.

Svinjske, konjske, telečje, goveje, zajčje, ovčje, kozje kože, potem kože od kunic, dihurjev, lisic, vider, po najboljših cenah kupuje **Jožef Goriupp, usnjar, Ptuj, Bürgergasse 11.**